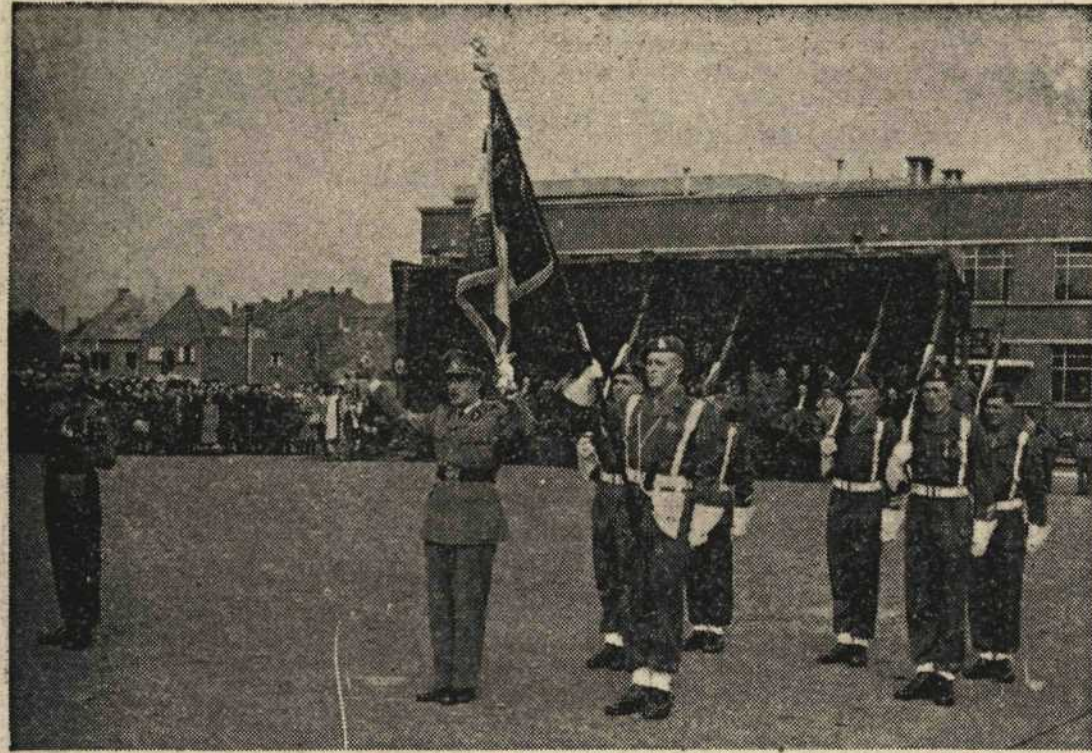

HET BELANG VAN LIMBURG

35 Jaar na Roemrijke Slag van Merkem

Tijdens de grootse militaire plechtigheden van de 9e Brigade te Tongeren legt Onderluitenant Doijker Cornille de eed af van trouw aan Koning en vaderland.

Grootse Feesten van de 9e Brigade te Tongeren

Vijf - en - dertig jaar nadat het 9e Linierregiment op zijn vaandel met bloedige letters de naam Merkem schreef toen het op 17 April 1918 de Duitsers aan het IJzerfront na maandenlange heldhaftige strijd een zware afstraffing gaf, hebben zijn opvolgers van de 9e Brigade te Tongeren grootse driedaagse feesten ingezet, die werden ingeleid met een onvergetelijke vaderlandse plechtigheid.

AMBIORIX EN ZIJN WAARDIGE OPVOLGERS
De Ambiorixstad is het symbool van de Belgische verzetsgeest. Op haar grote markt troont het standbeeld van de leider der Eburonen. De beeldhouwer schonk hem de furiblik van de hoofdmans, die niet voor de overveldiger wil buigen, de sterke arm van de moedige strijder en het schild, dat nooit door lafheid werd bezoeid. Een illustere brigade als de 9e kon bezwaarlijk beter kantonement vinden; en de Tongerenaren hebben gisteren Vrijdag ook bewezen, dat zij prat gaan op hun garnizoen.

Indrukwekkend Defile en Troepenschouw na stijlvolle H. Mis. — Merkwaardige Sportmanifestatie, Concert en Fakkeltocht

Duizenden ogen waren vol bewondering gericht op de troepen, die in perfecte marsorde defileerden door de Ambiorixstad.

Voor de Maastrichterstraat bood een indrukwekkend schouwspel, haast overbrugd door honderden driekleurige vlaggen van weerszijden aan lange masten schuin van de huizegevels hingen in de windstille ochtend.

Op de kazernekoer vonden we rond 8.30 uur de meer dan 500 manschappen van de 9e brigade en hun overheid geschaard rond een stemmig openluchtaltaar, waaraan Z. E. H. Leemans, aalmoezenier van de brigade het H. Misoffer opdrong, bijgestaan door Z. E. H. Swennen en Z. E. Pater Emeric O. F. M.

(Zie vervolg blz. 5)

TELEFOON: BEHEER Nr. 23337
REDACTIF: Nr. 23490 & 21243
POSTCHECK: Nummer 21058

DAGBLAD
GESTICHT IN 1879 — DAGBLAD SINDS 1933
Stationsplein, 1, HASSELT

ABONNEMENT 100 FRANK VOOR 3 MAANDEN
— 1,75 FRANK HET NUMMER —
TWEDE UITGAVEN * * 22 UUR * 1 UUR
ADVERTENTIES VOLGENS TARIEF

NORBERTIJNEN VAN TONGERLO IN ROUW

Prelaat Stalmans teraardbesteld tijdens eenvoudige Plechtigheid

In aanwezigheid van geestelijke en wereldlijke autoriteiten

Terwijl rondom de Norbertijnerabdij te Tongerlo de ontbottende bloesems de voorbode zijn van een nieuw en vruchtbaar leven, stond gisteren in de abdijkerk het stoffelijk overschot opgebaard van Hoogeerwaarde Heer Prelaat Mgr. Stalmans, wiens laatste tocht begon.

Dat is nu eenmaal de onverbidelijke levenswet van het koren en het gaan: de natuur bereidt zich voor op een nieuw vruchtbaar leven en de Prelaat Stalmans, de Ijverige Godsgezant, gaat heen na een vruchtdragende priesterlijke loopbaan.

Eenvoudig, zoals gans zijn priesterleven, was ook zijn dood; en eenvoudiger nog zijn laatste tocht naar het kerkhof van de abdij.

Reeds lang voor half-elf vulde zich de ruime abdijkerk met de talrijk opgekomen hoogwaardigheidsbekleders, verwanten, vrienden en ordegenoten van de overledene en toen om 10 u. 30 het kerkelijk ceremonieel begon bleef er geen enkele zitplaats onbezet.

Op het hoogkoor begonnen de leden van het convent in witte

Lekebroeders dichten de grafkuil, terwijl de leden van het convent de uitvaartpsalmen zingen.

superplis met de commentatie vóór de H. Mis; in hun midden stond het stoffelijk overschot van Prelaat Stalmans opgebaard. Er waren bloemen noch kronen, er was alleen de ingetogen zang van de communautiteit, de vier pinken-

de waskaarsen rond de lijkstijl en de tentoongestelde tekenen van de hoge waardigheid van de overledene: zijn staf en zijn mijter.

De eenvoud van het kerkelijk ceremonieel was kenschetsend; slechts de vele

(Zie vervolg blz. 3)

Winterbeeld in de Lente

Te Bologna (Italië) en zelfs te Capri woedde zo'n hevige hagelstorm, dat na afloop van het tempeest, de steden een echt winters beeld voorstelden. Deze straat te Bologna schijnt bedekt met een dikke sneeuwlaag.

HASSELT KENT KOORTSACHTIGE VOORBEREIDING

Koninklijke Triomftocht zal het feestelijk Hoogtepunt van dit Jaar worden !!

100.000 toeschouwers en belangstellenden verwacht

De stad Hasselt leeft momenteel in een koortsachtige stemming. Nog veertien dagen scheiden de bevolking van de heuglijkste dag van het jaar, de feestelijke en triomfantelijke intrede van de Belgische Vorst in de Limburgse hoofdstad.

DE GROTE KUIS

De stad zelf ondergaat een grote kuis en ten allen tijde worden gebouwen, woningen en straten opgesmukt. Het stadhuis werd volledig herschilderd en de voorzijde van dit oude gebouw biedt reeds een uiterst frisse en nette aanblik. Ook de andere openbare gebouwen worden opgesmukt terwijl in het gouvernementshotel reeds verschillende weken geleden talrijke aanpassingswerken werden uitgevoerd en de ont-

wangtsalons ruimer gemaakt, herburgse burgemeesters of hun afschilderd en in het nieuw gezet. gevaardigden en tenslotte liep. Niet enkel de officiële instanties hebben evenwel een grote deelname zelf, ook niet alles van smuk bevolen ook talrijke particulieren hebben hun woonhuizen minste en gevels onder handen genomen.

Voor de stoet werd uiteindelijk Borstels, verkwast en andere toch over gans de lijn voldoende «schoonheidsartikelen» staan aan gegeven en verkregen. Elk Limde orde van de dag en men kan burgs geweest zal voldoende verwaachtig zegen dat te Hasselt op dit ogenblik de kuisvrouw regeert.

VELE PROBLEMEN.

Daarnaast stelt de blijde intrede van de Koning talrijke en moeilijke problemen die door de stedelijke diensten moeten opgelost worden.

Een dezer problemen is bijvoorbeeld de stoet. Er diende normaal een schifting te geschieden, vele Limburgse muziekmaatschappijen kwamen spijtig genoeg niet in aanmerking, andere folkloristische groepen moest men hun spontaan aangeboden medewerking weigeren, er diende geconferreerd te worden met vele Lim-

(Zie vervolg blz. 5)

Burgemeester Diriken en Mapoor Dujardin leggen bloemen neer aan het monument der gesneuvelden.

Kongolese Acteur Jozef LIFELA alias Bongolo te Brussel

Lifela, de zeer nette Kongolees, groet bij zijn aankomst op het Vliegveld van Melsbroek de persmensen. Naast hem de h. Cauvin, cineast van de film «Bongolo», waarin de negeracteur optreedt.

DE KERN VAN ELKE DAG — door TENAX

Ons Mijnbedrijf sterk maken

EEN paar dagen geleden heeft de heer Duveusart, minister van Economische zaken, voor de nationale Kolenraad een uiteenzetting gegeven over het plan der regering inzake wedertrusting van de kolennijven, en over de vraagstukken van sociale en economische aard, die hiermee verband houden.

Zo dit vraagstuk alle landgenoten moet ter harte gaan, moet het echter bijzonder de aandacht vragen van de Limburgers, omdat de gans economie van ons gewest gegrondvest is op de goede gang van zaken in onze kolennijven.

Met voldoening mogen we vaststellen dat de regering een kolennijverheid tip-top modern uit te rusten, opdat deze nijverheid in den verdere toekomst zou kunnen wedijveren met de andere mijnen van de Schuman-groep, inzonderheid nadat de overgangperiode van 5 of 7 jaren zal verstrekken zijn.

Van 1945 tot '49 werden 3.380 miljoen besteed voor de wedertrusting der mijnen, hetgeen gemiddeld over de vijf jaren overeenstemt met ongeveer 25 fr. per T. opgedolven steenkool.

Zodra er sprake van was, dat wij met onze kolennijverheid in het Schumanplan zouden moeten treden, om niet het gevaar te lopen dat we zouden geïsoleerd worden in West-Europa, en dat onze dure kolen oorzaak zouden zijn van een zware handicap voor onze exporterende nijverheid, werd het programma voor de wedertrusting der kolennijven versneld.

Tijdens de drie jaren 1950, '51 en '52 werd de wedertrusting opgedreven tot 6.231 miljoen, hetzij ongeveer 75 fr. per gedolven T. kolen, of ongeveer het driedubbele van de vorige jaren.

De onderhandelingen voor het Schumanplan aanvingen. Dank zij deze verhoogde productie bezitten we een veiligheidsmarge, indien de productie-quota ooit zouden verminderd worden. Maar het gemiddeld rendement per arbeider is in deze drie jaren ook gestegen, zodat onze mijnen in het Schumanplan getreden zijn in solider voorwaarden dan wij in 1950 durfden verhoppen.

De bijzondere overgangperiode, tijdens dewelke de Belgische mijnen door een perequatie-fonds beschermd worden, loopt tot 1957, en kan eventueel tot 1959 verlengd worden. Tijdens deze periode moeten wij ons behelpen om onze mijnnijverheid zo degelijk mogelijk uit te rusten, opdat we niet door Duitsland en Nederland zouden worden verdrongen worden.

Voor de periode 1952-'57 heeft de regering een plan uitgewerkt voor de investering van 12.896 miljoen in de modernisatie van de mijnnijverheid. Per jaar is de verdeling als volgt: 2.805 miljoen in '52; 3.525 miljoen in '53; 2.554 miljoen in '54; 1.555 miljoen in 1955; 1.777 miljoen in 1956 en 684 miljoen in 1957.

Zoals men ziet draagt de inspanning vooral op de jaren '52, '53 en '54, die samen bijna 9 miljard zouden moeten vrij maken voor de belegging in het mijnbedrijf. Er is reeds een zekere vertraging ingetreden vorig jaar, zodat de inspanning tijdens de twee komende jaren aanzienlijk dient verhoogd te worden.

Natuurlijk zal eenieder vragen, vanwaar die 12.896 miljoen — in ronde cijfers: 13 miljard! — moeten vandaan komen.

Ongeveer 9.700 miljoen zullen verschaft worden door de mijnen zelf, enerzijds door de bijzondere heffingen van 30 of 45 fr. per T. kolen, die zij gerechtigd zijn te doen, hetgeen ruim een miljard per jaar oplevert, en anderzijds door het aanleggen van reserves,

re middelen van autofinanciering. Zelfs zullen de bedrijven van metaalconstructie hieraan meewerken, door uitstel van betaling te verlenen op de leveringen.

Niettemin blijft er dan nog ruim 3 miljard te zoeken.

Vóór korte tijd is de regering er in geslaagd de 1205 miljoen geblokkeerde crediten van het Marshallplan vrij te maken voor de kolennijven, die over deze gelden voor hun wedertrusting mogen beschikken, mits de concentraties en herverdeling der concessies door te voeren, die door de nationale kolenraad werden voorgesteld, en mits zich te schikken naar het algemeen investeringsplan. Dit wil zeggen, dat de mijnen, die zelf niet de 75 procent van de totale geldelijke inspanning leveren, ook niet op de bijkomende 25 procent uit overheidsfondsen hoeven te rekenen. Daar deze fondsen van het Marshallplan slechts 2,5 procent intrest vergen en maar over 82 jaren moeten terugbetaald worden lijdt het geen twijfel, dat de belanghebbende mijnen al het nodige zullen doen om in het bezit van deze middelen te komen.

Voor het overige rekent men op nog 215 miljoen uit het Marshallplan, die de nationale maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid een credit van 1800 miljoen aan de mijnen zal voorschieten, aan verlaagde intrest, doch zonder staatswaarborg. Maar men hoopt dat de hoge autoriteit van het Schumanplan, die ook over middelen voor de investering zal beschikken, de vereiste waarborg zal geven.

Bij dit alles komen nog wetenschappelijke onderzoeken en wetgevende maatregelen, die de mijnuitbating in betere voorwaarden zullen toelaten.

Wat de positie van onze kolennijven in het Schumanplan betreft, zijn de eerste vooruitzichten bemoedigend, en in elk geval gunstiger dan die van andere landen.

In de andere landen is dadelijk de kolennijverheid gestegen, terwijl de daling van de prijs voor de nijverheidskolen in ons land opluchting gebracht heeft bij de Belgische nijverheid.

Het perquatiefonds, dat voor 675 miljoen ten laste van de Staat is en voor 675 miljoen ten laste van de Hoge Autoriteit (door heffingen op de minder kostende Duitse en Nederlandse kolen) moet onze kolennijven in staat stellen om enerzijds de investeringen verder door te zetten, en anderzijds de kostende prijs van de kolenproductie neer te drukken.

Uit deze gegevens blijkt, dat de huidige regering en inzonderheid de klaarziende minister van Economische Zaken, weten waar zij naar toe willen en dat zij geen moeite sparen om ons mijnbedrijf in het Schumanplan tot zijn volle ontplooiing te doen komen.

Maar het plan der regering kan maar slagen, als er medewerking is, in eerste instantie vanwege de leiders van de mijnbedrijven en van de financiële groepen, die deze bedrijven controleren, en in tweede instantie vanwege alle arbeiders, die in het mijnbedrijf betrokken zijn.

De publieke opinie moet zich eveneens aan dit vraagstuk interesseren, omdat de kolennijverheid de enige belangrijke Belgische grondstof levert.

Slagen wij er in, onze kolennijverheid op volle rendement te handhaven naast de Duitse mijnen, dan mogen wij de economische toekomst met gerust gevoel in de ogen kijken.

Inzonderheid voor Limburg is het van het allergruotste gewicht dat deze slag voor de wedertrusting en de modernisatie van het mijnbedrijf in België een succes weze, want een kwijnend mijnbedrijf in de Kempen zou de grootse economische ramp zijn, die over onze provincie zou kunnen komen.

HAMMARSKJOLD VERVANGT LIE

Dag Hammarskjold (links) nam de zetel van Trygve Lie over als secretaris-generaal van de U.N.O. - Hierboven ziet men beiden alvorens Hammarskjold voor de eerste maal de Algemene Vergadering voorzat.

PRESIDENT HEUSS SPRAK TE BERLIN

Op dit ogenblik vertoefde de West-Duitse president, Dr. Theodoor Heuss te Berlijn. Hij hield er een toespraak voor een geweldige menigte en opende er een kamp voor Oost-Duitse vluchtelingen.